

sig at ville anerkjende de berettigede Forbringere, der fra Befolkningens Side kunne stilles med Hensyn til det paagjældende Forhold. Som den høitærede Minister vil see, er der stillet forskjellige Undtagelser op i Lovforslaget; disse ere komne ind efterhaanden, fordi man har ønsket at fjerne de forskjellige Vanffeligheder, Lovforslaget har mødt ligeoverfor tidligere Ministerier; men det har vist sig, at uagtet man har søgt at fjerne flere af disse Vanffeligheder, har man dog ikke kunnet overvinde de tidligere Ministeriers Uvillie mod Sagen i det Hele. Det skulde nu glæde mig overmaade meget, om det nuværende ærede Ministerium maatte kunne frasælde Forbringeren paa at opretholde nogle af disse Undtagelser. Det gjør mig navnlig meget ondt, at Embedsmændene ved denne Leilighed ikke skulle faae det Gode, som Loven tilfigter at give andre Borgere i Landet. Der er nemlig bestemt i Loven, at den ikke skal finde Anvendelse med Hensyn til Ansøgninger om Embeder eller Bestillinger. Nu vilde jeg ønske, at denne Undtagelse kunde bortfalde, saafremt det ikke skulde være en Hindring for Tilslutning til Loven fra den høitagtede Regjerings Side. Det forekommer mig, at de, der ansøge om Embeder og Bestillinger, ogsaa kunne have et berettiget Krav paa at blive bekendte med de Erklæringer, der blive afgivne over deres Ansøgninger. Om man end ikke vilde lade den hele Undtagelse bortfalde, saaledes at man lod Bestemmelsen gjælde for alle dem, der søge Embeder eller Bestillinger, saa vilde der allerede være vundet Noget, naar de, der allerede have Embeder eller Bestillinger, og som søge nye Embeder, maatte faae Krav paa at blive bekendte med de paagjældende Erklæringer. En anden Undtagelse er den, at Embedsmænd eller Bestillingsmænd, der indgive Klager over deres Foresatte, ikke skulle kunne blive bekendte med de Erklæringer, som disse Foresatte afgive paa Klagerne. Det forekommer mig, at fra Lovgivningens Side seer dette forunderligt ud og udviser en overordentlig Mistro til de overordnede Embedsmænd. At sætte disse i en saa begunstiget Stilling, at, naar der er indgivet Klage over dem fra en af deres Underordnede, denne da ikke skulde kunne blive bekendt med Erklæringen, forudsæt-

ter efter min Anstuelse en overordentlig stor Mistillid til de overordnede Embedsmænd, som om man nemlig antog, at det ofte skulde kunne hændes, at der blev indgivet begrundede Klager, saa at Vedkommende ikke kunde frie sig, undtagen Erklæringen blev hemmelig, og man da kunde henvisse Klageren til, at „efter Omstændighederne“ kunde man ikke reflectere paa Klagen. Det forekommer mig, at den overordnede Embedsmand, over hvem der klages, maatte finde sig forunderligt stillet, naar denne Undtagelse bevares, medens hans Stilling vilde være rene og klar, naar Klageren kunde komme i Besiddelse af hans Erklæring og derved blev overbevist om, at han havde taget fejl, saafremt dette var Tilfældet. Men, som sagt, hvis den ærede Minister fordrer, at disse Undtagelser skulle opretholdes i Lovforslaget, for at Regjeringen kan slutte sig til det, saa bliver man jo nødt til at lade dem blive staaende, for endelig at faae Loven ud. Jeg vilde meget ønske, at den høitærede Justitsminister vilde udtale sig desangaaende.

Justitsministeren: Den Erklæring, som jeg nys tillod mig at afgive, gjaldt selvfølgelig Lovforslaget, som det foreligger. Hvorvidt den maatte kunne udstrækkes til at gjælde det Tilfælde, at der blev foretaget ikke væsentlige Forandringer i Forslaget, tør jeg paa det nuværende Stadium ikke erklære mig bestemt om. Kun skal jeg med Hensyn til de af den ærede Forslagsstiller udtrykkelig fremhævede Punkter bemærke, at det, hvad Ansøgninger om Embeder eller Bestillinger angaaer, dog forholder sig noget anderledes end med Hensyn til de andre i Forslaget berørte Ansøgninger og Klager. Et Embede eller en Bestilling kan selvfølgelig kun een af dem faae, der søge det, og forsaavidt vilde de øvrige altid være i det Tilfælde at faae et Afslag; men det er dog rigtignok ikke sikkert, eller, rettere sagt, det vil i de fleste Tilfælde slet ikke være paa Grund af en over Ansøgningen afgiven Erklæring, at Afslaget gives. Med Hensyn til Embedsmænd, der klage over deres Foresatte, skal jeg gjøre opmærksom paa, at det jo altid staaer i den overordnede Myndigheds Magt at lade den Underordnede blive bekendt med